

יומא לה

שאלה: מאי פרוה?
תשובה: אמר רב יוסף: פרוה אמגושא.

פרסו סדין של בוך.
שאלה: מאי שנא של בוך?
תשובה: אמר רב כהנא: כדי שיכיר שעבודת היום בבגדי בוך.

בשחר היה לובש פלוסין של שמתה עשר וכו'.
קושי: ותנא מניינא אתא לאשמועינן?
תירוץ: הא קא משמע לן: דבציר מהני לא נעביד. הא אי בציר מהני וטפי אהני - לית לן בה.
שאלה: דכולי עלמא מיהת דשחר עדיפי, מנא לן?
תשובה: אמר רב הונא בריה דרב עילאי: אמר קרא: **קָדַשׁ קָדַשׁ קָדַשׁ קָדַשׁ** - מובחר בבד.
ויקרא פרק טז פסוק ד - בעבודת הבוקר
פְּתַנְתָּ בַד קָדָשׁ וְלָבַשׁ וּמְכַנְסֵי בַד יְהִי עַל בְּשָׂרוֹ וּבְאֲבֵנֵי בַד יַחְגֹּר וּבְמַצְנֶפֶת בַד יִצְנֹף בְּגָדֵי קָדָשׁ הֵם וְרָחַץ בְּמֵיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וְלָבַשׁם:
קושי: מיתבי: **וּלְעֹלֵי אַחֲרֵיט אַחֲרֵיט אַחֲרֵיט אַחֲרֵיט אַחֲרֵיט אַחֲרֵיט**, מאי לאו אחריים - חשובין מהן!
יחזקאל פרק מד פסוק יט
וּבְצִיָּאתֶם אֶל הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל הָעַם יִפְשְׁטוּ אֶת בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר הֵמָּה מְשַׁרְתִּים בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ וְלָבְשׁוּ בְּגָדִים אַחֲרֵיט וְלֹא יִקְדָּשׁוּ אֶת הָעַם בְּבְגָדֵיהֶם:
תירוץ: לא, אחריים - פחותים מהן.

הבאת ברייתא: תני רב הונא בר יהודה, ואמרי לה רב שמואל בר יהודה: **אחר שכלתה עבודת ציבור, כהן שעשתה לו אמו כתונת לובשה ועובד בה עבודת יחיד, ובלבד שימסרנה לציבור.**
קושי: פשיטא!
תירוץ: מהו דתימא: ניחוש שמא לא ימסרנה יפה יפה, קא משמע לן.
מעשים באותו עניין:

- אמרו עליו על רבי ישמעאל בן פאבי שעשתה לו אמו כתונת של מאה מנה, ולובשה, ועובד בה עבודת יחיד, ומסרה לציבור.
- אמרו עליו על רבי אלעזר בן חרסום שעשתה לו אמו כתונת משתי ריבוא, ולא הניחוהו אחיו הכהנים ללובשה, מפני שנראה כערום. - ומי מתחזי? והאמר מר: חוטן כפול ששה! - אמר אביי: כחמרא במזגא.

הבאת ברייתא: תנו רבנן: עני ועשיר ורשע באין לדין,
לעני אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר: עני הייתי וטרוד במזונותי אומרים לו: כלום עני היית יותר מהלל?
אמרו עליו על הלל הזקן **שבכל יום ויום** היה עושה ומשתכר בטרפעיק, חציו היה נותן לשומר בית המדרש, וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו. **פעם אחת** לא מצא להשתכר, ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס. עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלהים חיים מפני שמעיה ואבטליון. אמרו: אותו היום ערב שבת היה, ותקופת טבת היתה, וירד עליו שלג מן השמים. כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון: אבטליון אחי! **בכל יום** הבית מאיר, **והיום** אפל, שמא יום המעונן הוא? הציצו עיניהן וראו דמות אדם בארובה, עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג. פרקוהו, והרחיצוהו, וסיכוהו, והושיבוהו כנגד המדורה. אמרו: ראוי זה לחלל עליו את השבת.

עשיר אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר עשיר הייתי וטרוד הייתי בנכסי אומרים לו כלום עשיר היית יותר מרבי אלעזר?
אמרו עליו על רבי אלעזר בן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה, וכנגדן אלף ספינות בים, **ובכל יום ויום** נוטל נאד של קמח על כתיפו ומהלך מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה. **פעם אחת** מצאוהו עבדיו ועשו בו אנגריא. אמר להן: בבקשה מכס, הניחוני ואלך ללמוד תורה! אמרו לו: חיי רבי אלעזר בן חרסום שאין מניחין אותך! ומימיו לא הלך וראה אותן, אלא יושב ועוסק בתורה כל היום וכל הלילה.

רשע אומרים לו : מפני מה לא עסקת בתורה? אם אמר : נאה הייתי וטרוד ביצרי הייתי. אומרים לו : כלום נאה היית מיוסף?
אמרו עליו על יוסף הצדיק : **בכל יום ויום** היתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים, **בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית, בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית.** אמרה לו : השמע לי! אמר לה : לאו. אמרה לו : הריני חובשתך בבית האסורין. - אמר לה : ה' מתיר אסורים - הריני כופפת קומתך - ה' זקף כפופים, - הריני מסמא את עיניך - ה' פקח עורים. נתנה לו אלף ככרי כסף לשמוע אליה לשכב אצלה להיות עמה ולא רצה לשמוע אליה. לשכב אצלה - בעולם הזה, להיות עמה - לעולם הבא.
נמצא, הלל מחייב את העניים, רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים, יוסף מחייב את הרשעים.

משנה. בא לו אצל פרו, ופרו היה עומד בין האולם ולמזבחה, ראשו לדרום ופניו למערב, והכהן עומד במזרח ופניו למערב. וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה אומר: **אנא השם! עויתי, פשעתי, חטאתי לפניך, אני וביתי. אנא השם! כפר - נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי, ככתוב בתורת משה עבדך כ' מ'ו'ט ה'ז'ה 'כ'פ'ר 'ל'ו'.** והן עונין אחריו: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

